

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af a) Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Tiltrædelse af den almindelige Traktat om Afkald paa Krig; b) Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Voldgiftstraktat mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater; c) Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Haiti.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at disse Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Madsen-Mygdal):

Siden jeg sidst havde Ordet, har det ærede Medlem Hr. Heilesen spurgt mig, om det var rigtigt, at der er ført Forhandlinger med Norge om forskellige norske Importforbud. I denne Anledning skal jeg bekræfte, at der fra den danske Regering er rettet Henvendelse til den norske Regering med Henstilling om, at de norske Importforbud under Hensyn til den ændrede Situation maatte blive ophævet. Uden at jeg her ved denne Lejlighed skal komme nærmere ind paa de førte Forhandlinger, skal jeg oplyse, at der er opnået Indrømmelser med Hensyn til den danske Eksport af Havesager, af Planteskoleartikler og forskellige Foderstoffer samt Tørvestrøelser. Derimod er der ikke sket nogen Ændring med Hensyn til Kødeksporten. Det er en Selvfølge, at Regeringen fremdeles har sin Opmærksomhed henvendt herpaa og fortsat vil arbejde hen til, at tidligere Tidens normale Samhandel kan blive genoprettet.

Jeg har dernæst nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem besvarede mit Spørgsmaal om, hvad han og hans Parti vilde bruge Flertallet sammen med Socialdemokraterne til, idet han sagde, at de vilde bruge dette Flertal til det samme som

Venstre. Dette lyder meget godt, men det betyder jo ingenting, for det viser altsaa, at det konservative Folkeparti vil bruge dette Flertal til ingenting. Jeg kender ikke noget til, at Venstre staar i særligt Samarbejde med Socialdemokratiet ud over de Tilfælde, hvor alle Partier medvirker, og ikke heller til, at der foreligger nogen som helst Ud-sigt til, at et saadant Samarbejde skulde komme i Stand. Venstre har aldrig mig bekendt fundet Anledning til at falde hen i Glæde og Henrykkelse over, at det sammen med Socialdemokratiet havde Flertal i begge Ting, simpelt hen fordi dette Flertal er ubrugeligt, idet Socialdemokratiet har valgt at gaa imod Regeringen paa alle afgørende Punkter. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa ikke glemme, at Anledningen til mit beskedne Spørgsmaal var den overordentlige Glæde og Tilfredshed, som det ærede Medlem paa en saa opsigtsvækkende Maade lagde for Dagen i sin første Ordførertale. Men det ærede Medlems Svar gaar kort gengivet ud paa: Jeg er saa glad, men jeg ved ikke, hvad det er, jeg er glad for. Det er vistnok det, man kalder et godt Humør, og jeg lykønsker det ærede Medlem til, at han besidder denne kostelige Gave i saa fuldt et Maal. Jeg ved ikke, om det vilde være for dristigt deraf at slutte, at det forholder sig paa en noget lignende Maade, naar det ærede Medlem er vred og parat til Kamp, at det ærede Medlem heller ikke ved, hvad det er, han er vred over, og hvad han vil slaas om. Jeg tør vistnok i hvert Fald fastslaa som Resultat af denne lille Ordveksling, at der ikke er nogen Realitet i den Glæde, hvormed det ærede Medlem tænker paa et Samarbejde med Socialdemokratiet, hvad jeg i og for sig godt forstaar, og hvad jeg har bemærket mig med Tilfredshed. Jeg haaber nu, at der heller ikke er mere Realitet i det ærede Medlems Vrede, naar han taler om Samarbejde med Venstre, men det vil vise sig, naar nu de forskellige vigtige Spørgsmaal, som denne Samling skal beskæftige sig med, kommer frem til Forhandling.

Det ærede Medlem udtalte rent ud, at han ønskede Samarbejde med Venstre, og det var en meget fornuftig Udtalelse, som glædede mig. Den lyder betydeligt mere fredsommelig end de Toner, som fandtes i det ærede Medlems første Tale, for slet ikke at tale om Vejle-Mødet, fra hvilket der imidlertid foreligger saa forskellige Referater, at det er vanskeligt for Ikke-Deltagere at være sikre paa, hvad det egentlig var, der foregik paa dette meget omtalte Møde. Om nu det Samarbejde, som det ærede